

במעטה המילחמה, מתרחשת עתה כלבנות טרגדיה נוראה נוספת.

כל אדם במדינה חשב על ההכרעה העומדת לפני ממשלת-ישראל: לתקוף את מערב-ביירות או לא.

ההמונים שיכוריה המילחמה, ש- זהו בכיכר מלכיה ישראל בתל-אביב, תבעו זאת. כל אחד מן הר מפגינים (ראה להלן) האמין כי בנו לא יהיה בין מאות ההרוגים, שי שלמו בחייהם עבור מיבצע זה.

מאות אלפי ישראלים אחרים הת- פללו בליבם כי מרחק-הדמים יימ- נע. בנייהם היו רבים שבניהם, אחיהם ואבותיהם עלולים להופיע ברשימת-החללים של המיבצע.

200 אלה נעלמו. בעוד שעיני הציבור כולו היו מופנות לעבר ביירות, התרחשו דברים חמורים ביותר בדרום-לבנון.

במשך שישה שבועות לא הורשה לעיתונאים ישראלים וזרים להת- קרב אל מחנות-הפליטים, שנכבשו בידי צה"ל. קציני-היליוני של צה"ל, שהוצמדו לעיתונאים בלבנון, מנעו את הדבר בעדינות או בתוקף, כי- אמתלות שונות.

במחנות אלה נמקו לפני המיל- חמה, כרבע מיליון בני-אדם, גבי- רים, נשים וילדים - פליטי מיל- חמת-העצמאות, בניהם ונכדיהם.

השבוע, כאשר ראשוני העיתוי- נאים הגיעו למחנות אלה, הם מצאו שאינם קיימים עוד. הם הושמדו כליל. חלק מן המיבנים העלובים נהרסו בימי הקרבות, כאשר הלך- חמים הפלסטיניים לחמו שם עד מותם. שאר המיבנים נהרסו אחרי שוך הקרבות, כדי למנוע את שיבת הפליטים אליהם.

„האם הוא עבר את אחוזי-החסימה?“

צות ביירות המערבית אפשר למי- צוא שפע של שרידים לפצצות הי- מיצרר. מיכלים מבוקעים ורימונים שלא התפוצצו.

מה שצולם ושודר בכל תחנת טלוויזיה בעולם, לא יכלה ישראל להכחיש עוד. ההודעה הישראלית טענה כי אמנם השתמש צה"ל בפצ- צות מיצרר נגד כוחות לוחמים, אך אין זו אשמתה של ישראל ש- הלוחמים הפלסטינים הסוריים ב- מערב ביירות אינם נמצאים שם לבדם, ויש אוכלוסייה אזרחית ב- קירבתם...

התוצאה: האמריקאים הודיעו ש- הם מעכבים משלוח של 4000 פצצות מיצרר לישראל.

הפגנות

תחי המילחמה!

מעוזם לא נזקקה ממשנה

בישראל להפגנת תמיכה

במהלך מלחמתנו שנה,

בזמן המערכה.

נציגי התקשורת הוו, היו המו-

אים התחילו ללחוץ. שימוש זהיר? השתיקה הי-

השתמש בפצצות מיצרר

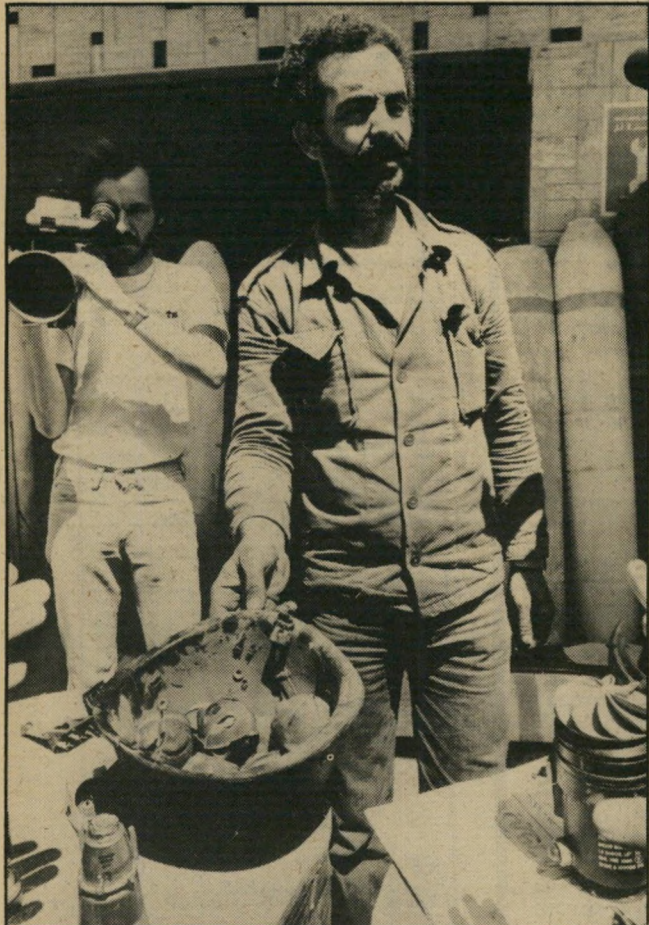
גם בריכוזי

אוכלוסיה אזרחית.

אין אנשים חיים רבים, היכולים לתאר את פעולתה של פצצת הי- מיצרר. הפצצה היא קטלנית מאוד. אך ידוע היטב כיצד היא פועלת. הפצצה, בין שהיא מושלכת ממטוס ובין שהיא נורית מתותח, היא מי- עין מיכל גלילי, המתבקע בגובה מסויים מעל לפני הקרקע. מן הי- מיכל נוסרים רימוני רסס המלאים בחומר-נפץ וברסיסי-מתכת. רימוי- נים אלה נדרכים כאשר הם פוגעים בקרקע, ואז הם קופצים כלפי מעי- לה ומתפוצצים באוויר, בגובה של מטר או שניים מעל לפני הקרקע.

הרעילה את המרחב במשך שני דורות, ושמנעה כל אפשרות של שלום. פליטי 1948 גורשו בשנית. נמצאים עימם פליטים שגורשו ב- פעם הרביעית: ב-1948 גורשו מי- שטח ישראל לגדה המערבית, ב- 1967 גורשו ממחנות-הפליטים ב- גדה המערבית לירדן, ב-1970 גור- שו מירדן מדרום-לבנון, ועתה מני- סה אריאל שרון - כפי שהבטיח לא פעם לגרשם מלבנון לסוריה.

אפילו בתולדותיו רביהיסורים של העם היהודי, אין הרבה דוגמות של סבל מתמשך ואכזרי כזה. „לא ידעתי!“ כל זה מתרחש בימים אלה, בשמה של ישראל ו- באמצעות מוסדותיה הרשמיים, כי- מעטה של סודיות המילחמה.

התמונה: רימון זרחן של צה"ל, האסור על-פי אמנת ז'נבה. בתמונה משמאל מציג איש-אשף פצצות המיצרר הקסלניות נראים בבירור, נשענים על ההודעה הישראלית על השימוש בפצצה, עיכבו האמריקאים משלוח של 4000 פצצות לישראל.

המיכלים המבוקעים שמהם יוצאים הרימונים של פצצות המיצרר הקסלניות נראים בבירור, נשענים על שערן אשף ברחוב בביירות (בתמונה מימין). בחזית

פצצות המיצרר

בתערוכת-ריחוב מאולתרת שערך אשף ברחוב בביירות (בתמונה מימין).

מים. לא כל-כך מכמויות האנשים שורמו לכיכר מלכיה-ישראל, שם נערכה עצרת הממשלה לתמיכה במילחמת הלבנון. חלקם סיפרו ש- הם ראו המון רב יותר בארצות אחרות, בהפגנות דומות, בעיקר ב- גוש הקומוניסטי.

התמונה היתה על כך שהמיר- שלה, שיוזמה מהלך צבאי, כלי- כך לא בטוחה בכוחה הציבורי, ש- היא קוראת המונים לרחוב שיתמ- ר כו בה. גרמנית בעברית. היתה זו לכאורה, הפגנת-כוח מרשימה. ב- מקום נכחו, בזמן נאומו של ראש- הממשלה, מנחם בגין, כ-200 אלף איש. אך אלה הם רק ארבעה אחוז מאוכלוסיית ישראל. אם הממשלה (המשך בעמוד 8)

ישראלית כלפי האמריקאים היתה מוזרה, משום שהמומחה להסברה של אריאל שרון, האלוף במילואים, אהרון יריב, הודה כבר ב-2.6.1982 שצה"ל השתמש בפצצות מיצרר, במסיבת-עיתונאים לכתבי-חוץ. ש- נערכה בתל-אביב, אמר יריב: „הג- בלנו את השימוש בפצצות מיצרר, עשינו בהן שימוש בעיקר נגד מי- ערכת חי"ר או קומנדו מאורגנים של הסורים, או נגד ריכוזי שיר- יון. נזהרנו מלהשתמש בפצצות אלה בשטחים, שבהם הגייסות שלנו היו צריכים לעבור, ומעל לכל - לא השתמשנו בפצצות מיצרר בריכוזי- אוכלוסין, מחשש לפגיעה בהם.“ נראה שהשלב בו היה צה"ל „זהיר“ כל-כך נגמר מהר, ואולי לפני שאמר יריב את דבריו. כחיר

שיטה זו מבטיחה שכל דבר חי ברידיוס ניכר, ייקטל או יפצע בצור- רה קשה. חלק מהרימונים אינם נד- רכים בפגיעה הראשונה, והם נו- תרים בשטח כמקושים לכל דבר, שדריכה נוספת עליהם מפוצצת אותם. הפצצה פותחה על-ידי הצבא הי- אמריקאי בעת מלחמת ויאטנאם, והאמריקאים רגישים מאוד לשי- מוש כזה, אולי משום שבגירסה אח- רת שלה - כמוקש - פגעה פצצת המיצרר באמריקאים רבים. כאשר היה מנחם בגין בושינגט- טון, הוא נשאל על-ידי ועדת-החוקי- פלנטס אם השתמשה ישראל ב- פצצות קטלניות אלה. מנחם בגין טען שאינו יודע, אך הוא ישיב. תשובתו בוששה לבוא, האמריק-

שום החלטה לא התקבלה על כך בפורום שיש לציבור ידיעה עליו. עם ישראל, הנושא באחריות המו- סרית למיבצע זה לא נישאל. בבוא היום, כאשר יודעו הדב- רים ברחבי העולם ויעורר תגובה כללית של רתיעה בחילה, יצטרך הישראלי להשמיע את שתי המילים הנתעבות ביותר באוזני כל יהודי- די: „לא ידעתי!“

המילחמה

צרת המיצרר

האמריקאים התעקשו, ולכסוף היה עד ממשלת ישראל להודות שצה"ל

לדבריו של המושל הצבאי הי- שראלי בדרום-לבנון, המוסווה ב- תואר „ראש היחידה לסיוע“ חיים עדיין בין חורבות המחנה 32 אלף פליטים - פחות מ-15% מן הי- לשאר ה-85% - יותר ממאתיים אלף גברים, נשים, זקנים וילדים? גירוש רביעי. אחד מראשי אשף, ח'אלד אלי-חסן, אמר השבוע לאורי אבנרי כי המונים אלה גור- שו על-ידי צה"ל לעבר הקוים הי- סוריים, ושהם רובצים עתה תחת כיפת-השמיים, אי-שם בשה (ראה עמוד 7). הסורים אינם מרשים להם להיכנס גווייהם. לא הושמעה עד כה שום גישה אחת. אם אכן נכון הדבר, הרי מתח- דשת עתה הטרגדיה של 1948, ש-